

Bob Chilcott
(1955)

**Composed upon Westminster Bridge,
September 3, 1802**
(tekst, William Wordsworth 1770-1850)

Earth has not anything to show more fair:
Dull would he be of soul who could pass by
a sight so touching in its majesty:
This City now doth like a garment, wear

The beauty of the morning, silent, bare,
Ships, towers, domes, theatres and temples lie
Open unto the fields and to the sky;
All bright and glittering in the smokeless air.

Never did sun more beautifully steep
In his first splendour, valley, rock, or hill;
Ne'er saw I, never felt, a calm so deep!

The river glideth at his own sweet will;
Dear God! the very houses seem a sleep;
And all that mighty heart is lying still!

**Gedicht op de Westminster brug,
1802**
(Vertaling Cornelis W. Schoneveld)

De wereld kan niets tonen van meer pracht:
Dom zou de ziel zijn die geen aandacht wijdt
Aan zoiets roerendst in zijn majestieit:
De Stad vertoont nu, als in klederdracht

De schoonheid van de morgen stil en zacht
Ligt menig schip, theater, kerk verspreid,
Door zicht op veld en luchten begeleid,
Waar rookloos fris de hemel stralend lacht.

Nooit heeft de zon zo liefdevol gekust
In eerste luister heuvel,rots, vallei;
Nooit zag, nooit voelde ik kalmte zo bewust!

De Theems glijd़t verder speels en vrij;
O God, zelfs huizen schijnen diep in rust!
En 't machting hart ligt er heel vredig bij!